

บทที่ ๔

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา เรื่อง คุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู : กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ซึ่งผู้วิจัยใช้แบบสอบถามรวบรวมข้อมูลจากผู้บริหาร และครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ จากปัจจัยทางด้านตัวแปรทั้ง ๙ ด้าน ประกอบด้วย

(๑) ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ (๒) ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝน สร้างเสริมความรู้ (๓) ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ (๔) ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ (๕) ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง ๖) ครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ (๗) ครูยอมรับและศรัทธาในวิชาชีพครู (๘) ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ (๙) ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ

กลุ่มตัวอย่างที่วิจัย ได้แก่ ผู้บริหารและครูผู้สอนโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ ทั้งหมด ๑๗๐ คน และเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถามที่ใช้ทั้งหมด และเก็บข้อมูลแบบสอบถามกลับมา จำนวน ๑๗๐ ชุด และนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลด้วยขั้นตอนดังต่อไปนี้

ตอนที่ ๑ ผลการศึกษาการข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้บริหารและครู

ตอนที่ ๒ ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ตอนที่ ๓ ผลการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู แต่ละด้านและรายข้อโดยภาพรวม จำแนกตามเพศ หาค่าความแปรปรวนทางเดียว One – Way ANOVA

ตอนที่ ๔ ผลการศึกษาข้อมูลเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ตอนที่ ๑ ผลการศึกษาการข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของผู้บริหารและครู

ผลการศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้บริหารและครูเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู: กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตอำเภอเมือง จังหวัด สมุทรปราการ จำแนกตาม เพศ, อายุ, วุฒิการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน พิจารณาคำร้อยละ ดังนี้

ตารางที่ ๔.๑ จำนวนคำร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตาม เพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
๑. ชาย	๕๓	๓๑.๒
๒. หญิง	๑๑๗	๖๘.๘
รวม	๑๗๐	๑๐๐

จากตารางที่ ๔.๑ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากเป็นหญิง จำนวน ๑๑๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๖๘.๘ และรองลงมา เป็นชาย จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๓๑.๒

ตารางที่ ๔.๒ จำนวนคำร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตาม อายุ

อายุ	จำนวน	ร้อยละ
๒๕ – ๓๕ ปี	๗๒	๔๒.๔
๓๖ – ๔๐ ปี	๔๑	๒๔.๑
๔๑ – ๔๕ ปี	๒๒	๑๒.๙
๔๖ ปีขึ้นไป	๓๕	๒๐.๖
ภาพรวมของอายุ	๑๗๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๒ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากมีอายุอยู่ระหว่าง ๒๕-๓๕ ปี จำนวน ๗๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๔ รองลงมา มีอายุระหว่าง ๓๖-๔๐ ปี จำนวน ๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๔.๑, อายุระหว่าง ๑๖ ปีขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ ๕.๐, อายุระหว่าง ๔๖ ปีขึ้นไป จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๖, และอายุอยู่ระหว่าง ๔๕- ๔๕ ปี จำนวน ๒๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๙

ตารางที่ ๔.๓ จำนวนค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตาม วุฒิการศึกษา

วุฒิการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
๑. อนุปริญญา	๒	๑.๒
๒.ปริญญาตรี	๑๒๔	๗๒.๙
๓.ปริญญาโท	๔๔	๒๕.๙
ภาพรวมของวุฒิการศึกษา	๑๗๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๓ พบว่า ผู้บริหาร ครูมีวุฒิการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๑๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๙ รองลงมา คือ วุฒิการศึกษาปริญญาโท จำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๙ และวุฒิการศึกษาระดับสุดอนุปริญญา จำนวน ๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๒

ตารางที่ ๔.๔ จำนวนค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตาม ตำแหน่งหน้าที่

ตำแหน่งหน้าที่	จำนวน	ร้อยละ
๑. ผู้บริหาร	๓	๑.๘
๒. ครูสอน	๑๖๗	๙๘.๒
ภาพรวมของตำแหน่งหน้าที่	๑๗๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๔ พบว่า ผู้บริหาร ครูส่วนมากมีตำแหน่งหน้าที่ทางการบริหาร และการสอน จำนวน ๑๖๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๒ รองลงมา คือ มีตำแหน่งหน้าที่ทางการบริหาร จำนวน ๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๘

ตารางที่ ๔.๕ จำนวนค่าร้อยละของผู้บริหารและครูผู้สอน จำแนกตาม ประสบการณ์การทำงาน

ประสบการณ์การทำงาน	จำนวน	ร้อยละ
๑. น้อยกว่า ๑๐ ปี	๗๑	๔๑.๘
๒. น้อย	๕๕	๓๒.๔
๓. มากกว่า ๒๑ ปี	๔๔	๒๕.๘
ภาพรวมของประสบการณ์การทำงาน	๑๗๐	๑๐๐.๐

จากตารางที่ ๔.๕ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากมีประสบการณ์ทำงานน้อยกว่า ๑๐ ปี จำนวน ๗๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๑.๘ รองลงมา คือ มากกว่า ๒๑ ปีจำนวน ๔๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๘ และน้อยที่สุด จำนวน ๕๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑.๘

ตอนที่ ๒ ผลการศึกษาข้อมูลเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู

ผลการศึกษาข้อมูลความคิดเห็นผู้บริหารและครูต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู:กรณีศึกษาโรงเรียนมัธยมศึกษา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสมุทรปราการ โดยภาพรวม มีดังนี้

ตารางที่ ๔.๖ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหารและครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมทั้ง ๙ ด้าน

คุณลักษณะครูตามจรรยาบรรณ ๙ ด้าน	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์	๔.๓๖	๐.๕๓๒	มาก
๒. ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้	๔.๗๖	๐.๕๑๗	มากที่สุด
๓. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	๔.๒๘	๐.๕๑๔	มาก
๔. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ	๔.๓๖	๐.๕๕๐	มาก
๕. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง	๔.๓๐	๐.๕๕๑	มาก
๖. ครูย่อมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ	๔.๓๓	๐.๕๒๗	มาก
๗. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู	๔.๓๒	๐.๕๐๗	มาก
๘. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์	๔.๓๒	๐.๕๐๗	มาก
๙. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ	๔.๓๑	๐.๕๐๘	มาก
ภาพรวมคุณลักษณะครูตามจรรยาบรรณ ๙ ด้าน	๔.๒๖	๐.๔๓๓	มาก

จากตารางที่ ๔.๖ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากให้ความสำคัญด้านคุณลักษณะครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=๔.๒๖$)

พิจารณารายข้อ พบว่า ผู้บริหารและครู ต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}=๔.๗๖$), รองลงมา ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก ครูต้องรักและเมตตาศิษย์ ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ ($\bar{x}=๔.๓๖$), ครูย่อมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ ($\bar{x}=๔.๓๓$), ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ ($\bar{x}=๔.๓๒$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=๔.๒๘$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๗ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูต้องรักและเมตตาศิษย์

๑. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑.	ครูควรสร้างความรู้สึที่ดีเป็นที่ไว้วางใจแก่ศิษย์ทุกคนได้	๔.๔๗	๐.๖๓๖	มาก
๒.	ครูควรตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของศิษย์ในทางสร้างสรรค์ตามสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของศิษย์ทุกคน	๔.๔๕	๐.๖๕๓	มาก
๓.	ครูควรเสนอแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์แต่ละคนและทุกคนตามความถนัดความสนใจและศักยภาพของศิษย์	๔.๒๐	๐.๗๔๓	มาก
๔.	ครูควรแสดงผลงานของศิษย์ทุกคนทั้งในและนอกได้	๔.๓๒	๐.๖๗๖	
ภาพรวมด้านเมตตาศิษย์		๔.๓๖	๐.๕๓๒	มาก

จากตารางที่ ๔.๗ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากรักและเมตตาศิษย์โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=๔.๓๖$)

เมื่อพิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ครูควรสร้างความรู้สึที่ดีเป็นที่ไว้วางใจแก่ศิษย์ทุกคนได้ ($\bar{x}=๔.๔๗$), รองลงมา คือ ครูควรตอบสนองข้อเสนอและการกระทำของศิษย์ในทางสร้างสรรค์ตามสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของศิษย์ทุกคน ($\bar{x}=๔.๔๕$), ครูควรแสดงผลงานของศิษย์ทุกคนทั้งในและนอกได้ ($\bar{x}=๔.๓๒$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูเสนอแนะแนวทางการพัฒนาของศิษย์แต่ละคนและทุกคนตามความถนัด ความสนใจและศักยภาพของศิษย์ ($\bar{x}= ๔.๒๐$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๘ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูต้องอบรม สั่สอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้

๒. ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑. ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ	๔.๔๐	๐.๖๙๑	มาก
๒. ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	๒.๒๘	๑.๔๓๙	น้อย
๓. ครูควรอบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพ	๔.๒๘	๐.๖๙๐	มาก
๔. ครูต้องอบรม สั่งสอน ฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ	๔.๑๐	๐.๗๑๙	มาก
ภาพรวมด้านอบรมสั่งสอน	๓.๓๗	๐.๕๑๗	ปานกลาง

จากตารางที่ ๔.๘ พบว่าผู้บริหารและครูส่วนมากมีการอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้ โดยภาพรวม อยู่ในระดับปาน ($\bar{x}=3.37$)

พิจารณารายข้อ พบว่า มี ๓ ข้อ อยู่ในระดับมาก ครูต้องจัดกิจกรรมการเรียนการสอน เพื่อพัฒนาศิษย์อย่างมุ่งมั่นและตั้งใจ ($\bar{x}=4.40$), รองลงมา คือครูควรอบรมสั่งสอนฝึกฝนและจัดกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์อย่างเต็มศักยภาพ ($\bar{x}=4.28$), ครูอบรมสั่งสอนและจัดกิจกรรมการสอนเพื่อพัฒนาศิษย์ด้วยความบริสุทธิ์ใจ ($\bar{x}=4.10$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยสุด ครูประพฤติ ปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ ($\bar{x}=2.28$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๙ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

๓. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
๑. ครูต้องตระหนักว่าพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของครูมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของศิษย์อยู่เสมอ	๔.๑๗	๐.๗๐๕	มาก
๒. ครูต้องพูดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคม	๔.๓๑	๐.๖๙๙	มาก
๓. ครูต้องกระทำที่ทำให้ศิษย์เกิดความกระตือรือร้นต่อจิตใจ และอารมณ์แก่ของศิษย์	๔.๓๓	๐.๖๒๓	มาก
๔. ครูต้องปฏิบัติตนให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอ	๔.๓๒	๐.๖๑๒	มาก
ภาพรวมด้านการปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	๔.๒๘	๐.๕๑๔	มาก

จากตารางที่ ๔.๙ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากให้ความสำคัญด้านการประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{X}=๔.๒๘$)

พิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ครูต้องกระทำที่ทำให้ศิษย์เกิดความกระตือรือร้นต่อจิตใจ และอารมณ์แก่ของศิษย์ ($\bar{X}=๔.๓๓$), รองลงมา คือ ครูต้องปฏิบัติตนให้มีสุขภาพ และบุคลิกภาพที่ดีอยู่เสมอ ($\bar{X}=๔.๓๒$), ครูต้องพูดจาสุภาพและสร้างสรรค์โดยคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับศิษย์และสังคม ($\bar{X}=๔.๓๑$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูต้องตระหนักว่าพฤติกรรมกรรมการแสดงออกของครูมีผลต่อการพัฒนาพฤติกรรมของศิษย์อยู่เสมอ ($\bar{X}=๔.๑๗$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๐ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูไม่ทำตนเป็นปฏิบัติกับความเจริญ

๔. ครูไม่ทำตนเป็นปฏิบัติกับความเจริญ	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑. ครูต้องละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของศิษย์	๔.๔๘	๐.๖๐๘	มาก
๒. ครูต้องสักระหว่างพัฒนาการทาง สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคมของศิษย์	๔.๓๙	๐.๖๕๕	มาก
๓. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติกับความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์	๔.๒๒	๐.๗๑๗	มาก
ภาพรวมด้านต่อความเจริญ	๔.๓๖	๐.๕๕๐	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๐ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากให้ความสำคัญการไม่ทำตนเป็นปฏิบัติกับความเจริญ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=๔.๓๖$)

พิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ อยู่ในระดับมากเรียงจากมากไปหาน้อย ครูต้องละเว้นการกระทำที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพของศิษย์ ($\bar{x}= ๔.๔๘$), รองลงมา คือ ครูต้องสักระหว่างพัฒนาการทาง สติปัญญา อารมณ์ จิตใจ และสังคมของศิษย์ ($\bar{x}=๔.๓๙$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิบัติกับความเจริญทางกาย สติปัญญา จิตใจ อารมณ์และสังคมของศิษย์ ($\bar{x}=๔.๒๒$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๑ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง

๕. ครูไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑.	ครูต้องไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้างหรือผลประโยชน์อันมิควรจากศิษย์	๔.๒๘	๐.๖๖๔	มาก
๒.	ครูต้องไม่ใช้ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขนบธรรมเนียม ประเพณีหรือความรู้สึกของสังคม	๔.๒๗	๐.๖๓๒	มาก
๓.	ครูต้องไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยน	๔.๓๔	๐.๖๕๒	มาก
๔.	ครูต้องไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์มาเรียนพิเศษเพื่อหารายได้	๔.๓๒	๐.๖๕๗	มาก
ภาพรวมด้านการไม่แสวงหาประโยชน์		๔.๓๐	๐.๕๕๑	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๑ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากให้ความสำคัญในการไม่ควรรแสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}$ ๔.๓๐)

พิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ครูต้องไม่ตัดสินผลงานหรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยน($\bar{x}$ =๔.๓๔), รองลงมา คือ ครูต้องไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์มาเรียนพิเศษเพื่อหารายได้ ($\bar{x}$ =๔.๓๒), ครูต้องไม่รับหรือแสวงหาอามิสสินจ้างหรือผลประโยชน์อันมิควรจากศิษย์ ($\bar{x}$ =๔.๒๘), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูต้องไม่ใช้ศิษย์เป็นเครื่องมือหาประโยชน์ให้กับตนโดยมิชอบด้วยกฎหมาย ขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความรู้สึกของสังคม ($\bar{x}$ =๔.๒๗), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๒ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูย่อมพัฒนาตน ทั้งในด้านวิชาชีพ

๖. ครูย่อมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑.	ครูย่อมใส่ใจศึกษาค้นคว้า ริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ	๔.๑๙	๐.๗๕๖	มาก
๒.	ครูย่อมมีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเอง และวิชาชีพ	๔.๔๙	๐.๖๒๗	มาก
๓.	ครูย่อมแสดงออกทางกาย วาจา อย่างสง่างาม เหมาะสมกับกาลเทศะ	๔.๒๔	๐.๘๑๖	มาก
๔.	ครูย่อมติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาอยู่เสมอ	๔.๓๙	๐.๖๕๕	มาก
ภาพรวมด้านการพัฒนาตนในวิชาชีพ		๔.๓๓	๐.๕๒๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๒ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากให้ความสำคัญต่อการพัฒนาตนด้านวิชาชีพ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=๔.๓๓$)

พิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ครูย่อมมีความรอบรู้ ทันสมัย ทันเหตุการณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพ ($\bar{x}=๔.๔๙$), รองลงมา คือ ครูย่อมติดตามข่าวสารเหตุการณ์ด้านการเมือง เศรษฐกิจ สังคม การเมือง การศึกษาอยู่เสมอ ($\bar{x}=๔.๓๙$), ครูย่อมแสดงออกทางกาย วาจา อย่างสง่างาม เหมาะสมกับกาลเทศะ ($\bar{x}=๔.๒๔$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูย่อมใส่ใจศึกษาค้นคว้าคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ ($\bar{x}=๔.๑๙$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๓ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูย่อมรัก และศรัทธาในวิชาชีพครู

๗. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑.	ครูย่อมเชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นครูและองค์กรวิชาชีพครู ว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม	๔.๒๒	๐.๗๑๗	มาก
๒.	ครูย่อมเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพครูและสนับสนุนหรือเข้าร่วมหรือเป็นผู้นำในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู	๔.๒๘	๐.๖๖๔	มาก
๓.	ครูย่อมเข้าใจเกี่ยวกับวงการวิชาชีพครูและชี้แจงทำความเข้าใจให้ถูกต้อง	๔.๒๗	๐.๖๓๒	มาก
๔.	ครูย่อมยกย่องชมเชยเพื่อนครูที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการสอน	๔.๓๔	๐.๖๕๒	มาก
ภาพรวม ด้านความศรัทธาในวิชาชีพครู		๔.๓๒	๐.๕๐๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๓ พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากรักและศรัทธาในวิชาชีพครู โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=๔.๓๒$)

พิจารณารายข้อ พบว่าทุกข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ครูย่อมยกย่องชมเชยเพื่อนครูที่ประสบผลสำเร็จเกี่ยวกับการสอน ($\bar{x}=๔.๓๔$), รองลงมาคือ ครูย่อมเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพครูและสนับสนุนหรือเข้าร่วมหรือเป็นผู้นำในกิจกรรมพัฒนาวิชาชีพครู ($\bar{x}=๔.๒๘$), ครูย่อมเข้าใจเกี่ยวกับวงการวิชาชีพครูและชี้แจงทำความเข้าใจให้ถูกต้อง ($\bar{x}=๔.๒๗$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูย่อมเชื่อมั่น ชื่นชม ภูมิใจในความเป็นครูและองค์กรวิชาชีพครูว่ามีความสำคัญและจำเป็นต่อสังคม ($\bar{x}=๔.๒๒$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๔ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครู และชุมชนในทางสร้างสรรค์

๘. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครู และชุมชนในทางสร้างสรรค์	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑. ครูพึงช่วยเหลือให้ความร่วมมือแนะนำ ปรีกษาแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสม	๔.๓๒	๐.๖๕๗	มาก
๒. ครูพึงช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน	๔.๑๙	๐.๗๕๖	มาก
๓. ครูพึงช่วยเหลือให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ สิ่งของแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสม	๔.๔๙	๐.๖๒๗	มาก
๔. ครูพึงช่วยเหลือเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ แนวทางวิธีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน	๔.๓๙	๐.๖๕๕	มาก
ภาพรวมด้านการช่วยเหลือเกื้อกูลครู	๔.๓๒	๐.๕๐๗	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๔ พบว่า ผู้บริหารและครูให้ความสำคัญด้านช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=๔.๓๒$)

พิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อย ครูพึงช่วยเหลือให้ความช่วยเหลือด้านทุนทรัพย์ สิ่งของแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสม ($\bar{x}=๔.๔๙$), รองลงมา คือ ครูพึงช่วยเหลือเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชนรวมทั้งให้คำปรึกษาแนะนำ แนวทางวิธีการปฏิบัติตน ปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนชุมชน ($\bar{x}=๔.๓๙$), ครูพึงช่วยเหลือให้ความร่วมมือแนะนำ ปรีกษาแก่เพื่อนครูตามโอกาสและความเหมาะสม ($\bar{x}=๔.๓๒$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูพึงช่วยเหลือให้คำปรึกษาแนะนำการผลิตสื่อการเรียนการสอน ($\bar{x}=๔.๑๙$), ตามลำดับ

ตารางที่ ๔.๑๕ ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) และความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ความคิดเห็นผู้บริหาร และครูที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ

๙. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ		$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
๑.	ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่เหมาะสมใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน	๔.๒๘	๐.๖๖๔	มาก
๒.	ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการวางแผนดำเนินการเพื่ออนุรักษ์	๔.๒๗	๐.๖๓๒	มาก
๓.	ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการส่งเสริมเผยแพร่และร่วมกิจกรรมทางประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ	๔.๓๔	๐.๖๕๒	มาก
ภาพรวม ด้านประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ		๔.๓๑	๐.๕๐๙	มาก

จากตารางที่ ๔.๑๕ พบว่า ผู้บริหารและครูให้ความสำคัญด้านการประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ โดยภาพรวม อยู่ในระดับมาก ($\bar{x}=๔.๓๑$)

พิจารณารายข้อ พบว่า ทุกข้อ อยู่ในระดับมาก เรียงจากมากไปหาน้อยครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการส่งเสริมเผยแพร่ข้อมูลและร่วมกิจกรรมทางประเพณีวัฒนธรรมของชุมชนอย่างสม่ำเสมอ ($\bar{x}=๔.๓๔$), รองลงมา คือ ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการเลือกสรรภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมที่เหมาะสมใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน ($\bar{x}=๔.๒๘$), และข้อที่มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด คือ ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำในการวางแผนดำเนินการเพื่ออนุรักษ์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{x}=๔.๒๗$), ตามลำดับ

ตอนที่ ๓ ผลการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู แต่ละด้านรายข้อ โดยภาพรวม จำแนกตามเพศ หาค่าความแปรปรวนทางเดียว One-Way ANOVA

ตารางที่ ๔.๑๖ ผลการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูผู้สอนที่มีต่อคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวมตามเพศ

เปรียบเทียบตามเพศ	ชาย		หญิง		F	Sig	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
๑. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์	๔.๔๗	๐.๕๐๗	๔.๓๑	๐.๕๓๘	๐.๐๐๐	๐.๙๙๑	๑.๗๗๐
๒. ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้	๓.๘๗	๐.๕๕๔	๓.๗๒	๐.๔๙๓	๒.๗๒๐	๐.๑๐๑	๑.๘๔๗
๓. ครูต้องประพฤติ ปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	๔.๒๙	๐.๔๘๐	๔.๒๘	๐.๕๓๐	๑.๑๒๖	๐.๒๙๐	๐.๑๔๗
๔. ครูต้องไม่กระทำความผิดเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ	๔.๓๘	๐.๕๔๓	๔.๓๖	๐.๕๕๕	๐.๐๒๓	๐.๘๘๑	๐.๒๓๓
๕. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง	๔.๓๔	๐.๕๕๓	๔.๒๘	๐.๕๕๒	๐.๐๐๑	๐.๙๗๘	๐.๖๐๖
๖. ครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ	๔.๓๙	๐.๕๐๔	๔.๓๐	๐.๕๓๗	.๖๐๐	๐.๔๔๐	๐.๙๘๐
๗. ครูยอมรับและศรัทธาในวิชาชีพครู	๔.๓๖	๐.๕๓๖	๔.๓๐	๐.๔๕๙	๐.๑๗๖	๐.๖๗๕	๐.๖๙๐
๘. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์	๔.๓๖	๐.๕๓๖	๔.๓๐	๐.๔๙๕	๐.๑๗๖	๐.๖๗๕	๐.๖๙๐
๙. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ	๔.๓๕	๐.๕๐๑	๔.๓๐	๐.๕๑๔			
รวม	๔.๓๒	๐.๔๑๗	๔.๒๔	๐.๔๔๐	๐.๔๑๓	๐.๕๒๑	๑.๐๕๗

นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๖ พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารครูตามคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม ตามเพศ พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๗ ผลการศึกษาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อ
คุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม ตามตำแหน่ง
หน้าที่

เปรียบเทียบตามตำแหน่ง หน้าที่	ผู้บริหาร		ครู		F	Sig	t
	$\bar{X}$	S.D.	$\bar{X}$	S.D.			
๑. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์	๔.๔๒	๑.๐๑๐	๔.๔๓	๐.๕๒๕	๐.๐๐๐	๐.๙๙๑	๑.๘๑๐
๒. ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝน สร้างเสริมความรู้	๓.๕๘	๐.๑๔๔	๓.๗๗	๐.๕๒๐	๒.๗๒๐	๐.๑๐๑	๑.๘๔๗
๓. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตน เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	๔.๓๓	๐.๗๖๔	๔.๒๘	๐.๕๑๒	๑.๑๒๖	๐.๒๙๐	๐.๑๕๓
๔. ครูต้องไม่กระทำตนเป็น ปฏิปักษ์ต่อความเจริญ	๔.๔๔	๐.๙๖๒	๔.๓๖	๐.๕๔๔	.๐๒๓	๐.๘๘๑	๐.๒๓๕
๕. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์ อันเป็นอาภิสสินจ้าง	๔.๓๓	๑.๑๕๕	๔.๓๐	๐.๕๔๒	.๐๐๑	๐.๙๗๘	๐.๖๐๖
๖. ครูย่อมพัฒนาตนทั้งในด้าน วิชาชีพ	๔.๓๓	๑.๑๕๕	๔.๓๓	๐.๕๑๖	.๖๐๐	๐.๔๔๐	๑.๐๐๔
๗. ครูย่อมรักและศรัทธาใน วิชาชีพครู	๔.๓๓	๑.๑๕๕	๔.๓๒	๐.๔๙๖	.๑๗๖	๐.๖๗๕	๐.๖๙๐
๘. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครู และชุมชนในทางสร้างสรรค์	๔.๓๓	๑.๑๕๕	๔.๓๒	๐.๔๙๖	.๑๗๖	๐.๖๗๕	๐.๖๙๐
๙. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตน เป็นผู้นำ	๔.๓๓	๑.๑๕๕	๔.๓๑	๐.๔๙๗	๐.๓๑๔	๐.๕๗๖	๐.๖๕๒
รวม	๔.๒๗	๐.๙๕๐	๔.๒๖	๐.๕๒๕	๐.๔๑๓	๐.๕๒๑	๑.๐๕๗

นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๗ พบว่า ผลการเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหาร
และครูต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม ตามตำแหน่งหน้าที่ พบว่า
ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๘ ผลการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อ
คุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม เปรียบเทียบตาม
อายุ

ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	ss	df	ms	f	Sig
๑) ครูต้องรักและเมตตาศิษย์	๑.๕๔๕	๓	๐.๕๑๕	๑.๘๔๖	.๑๔๑
๒) ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริม ความรู้	๑.๒๗๑	๓	๐.๔๒๔	๑.๖๐๕	๐.๑๙๐
๓) ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็น แบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	๑.๔๘๕	๓	๐.๔๙๕	๑.๙๐๖	๐.๑๓๑
๔) ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อ ความเจริญ	๑.๓๓๒	๓	๐.๔๔๔	๑.๔๘๑	๐.๒๒๒
๕) ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็น อามิสสินจ้าง	.๔๓๗	๓	๐.๑๔๖	๐.๔๗๕	๐.๗๐๐
๖) ครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ	๑.๑๐๑	๓	๐.๓๖๗	๑.๓๓๑	๐.๒๖๖
๗) ครูยอมรับและศรัทธาในวิชาชีพครู	๑.๐๗๒	๓	๐.๓๕๗	๑.๔๐๐	๐.๒๔๕
๘) ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชน ในทางสร้างสรรค์	๑.๐๗๒	๓	๐.๓๕๗	๑.๔๐๐	๐.๒๔๕
๙) ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ	๐.๕๘๐	๓	๐.๑๙๓	๐.๗๔๓	๐.๕๒๘
รวม	๔๓.๗๔๗	๑๖๙	-	-	-

นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๘ พบว่า ผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารและครูที่มีต่อ
คุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู เปรียบเทียบตามอายุ โดยภาพรวม พบว่า
ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่ไม่แตกต่างกันอย่าง
มีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๑๙ ผลการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อ
คุณลักษณะจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม ตามวุฒิการศึกษา

ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	ss	df	ms	f	Sig
๑) ครูต้องรักและเมตตาศิษย์	๐.๖๔๓	๒	๐.๓๒๒	๑.๑๓๗	๐.๓๒๓
๒) ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้	๐.๓๐๘	๒	๐.๑๕๔	๐.๕๗๔	๐.๕๖๕
๓) ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	๐.๓๙๕	๒	๐.๑๙๘	๐.๗๔๖	๐.๔๗๖
๔) ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ	๐.๖๙๕	๒	๐.๓๓๐	๑.๐๙๒	๐.๓๓๘
๕) ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง	๐.๒๐๐	๒	๐.๑๐๐	๐.๓๒๖	๐.๗๒๒
๖) ครูย่อมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ	๐.๐๘๕	๒	๐.๐๔๓	๐.๑๕๒	๐.๘๕๙
๗) ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู	.๐๘๕	๒	๐.๐๔๓	๐.๑๕๒	๐.๘๕๙
๘) ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์	๐.๑๕๘	๒	๐.๐๗๙	๐.๓๐๔	๐.๗๓๘
๙) ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ	๐.๑๓๙	๒	๐.๐๗๐	๐.๒๖๗	๐.๗๖๖
รวม	๔๓.๔๕๕	๑๖๙	-	-	-

นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๑๙ พบว่าผลการเปรียบเทียบความคิดเห็นผู้บริหารและครูที่มีต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม ตามวุฒิการศึกษา พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๐ ผลการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อ
คุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม เปรียบเทียบ
ประสบการณ์ทำงาน

ความแปรปรวนระหว่างกลุ่มภายในกลุ่ม	ss	df	ms	f	Sig
๑) ครูต้องรักและเมตตาศิษย์	๓.๘๙๔	๒	๑.๙๔๗	๗.๓๙๔	๐.๐๐๑
๒) ครูต้องอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริม ความรู้	๐.๐๙๘	๒	๐.๐๔๙	๐.๑๙๑	๐.๘๓๕
๓) ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบ อย่างที่ดีแก่ศิษย์	๒.๗๐๑	๒	๑.๓๕๑	๕.๓๘๑	๐.๐๐๕
๔) ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ ต่อความเจริญ	๑.๘๙๘	๒	.๙๔๙	๓.๒๒๒	๐.๐๔๒
๕) ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็น อามิสสินจ้าง	๐.๘๕๐	๒	๐.๔๒๕	๑.๔๐๖	๐.๒๔๘
๖) ครูย่อมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ	๒.๑๙๗	๒	๑.๐๙๘	๔.๑๐๓	๐.๐๑๘
๗) ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู	๑.๑๔๖	๒	๐.๕๗๔	๒.๒๖๗	๐.๑๐๗
๘) ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชน ในทางสร้างสรรค์	๑.๑๔๙	๒	๐.๕๗๔	๒.๒๖๗	๐.๑๐๗
๙) ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ	๑.๑๐๕	๒	๐.๕๕๒	๒.๑๖๔	๐.๑๑๘
รวม	๔๓.๗๔๗	๑๖๙			

นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๐ พบว่า ผลการเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นผู้บริหารและครูต่อ
คุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูเปรียบเทียบตามประสบการณ์ทำงาน โดยภาพรวม
พบว่า ผู้บริหารและครูมีความคิดเห็นต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครูที่ไม่แตกต่างกัน
อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตารางที่ ๔.๒๑ ผลการศึกษาเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อคุณลักษณะของผู้บริหารและครูตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู รายคู่ จำแนกตามประสบการณ์ทำงาน

แหล่งข้อมูลความแปรปรวน	ประสบการณ์ทำงาน		
	น้อยกว่า ๑๐ ปี	น้อย	มากกว่า ๒๑ ปี
ครูรักและเมตตาศิษย์	๐.๑๗๐	๐.๑๗๐	๐.๓๗๗*
ครูอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้	๐.๑๗๐	๐.๑๗๐	๐.๒๐๘*
ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์	๐.๑๗๐	๐.๑๗๐	๐.๒๐๘*
ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ	๐.๑๔๕	๐.๑๔๕	๐.๒๕๙*
ครูไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง	๐.๑๒๔	๐.๑๒๔	๐.๓๑๕*
ครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ	๐.๒๘๐	๐.๒๘๐	๐.๒๘๒*
ครูรักและศรัทธาในด้านวิชาชีพ	๐.๑๔๕	๐.๑๔๕	๐.๑๑๔
ครูช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์	๐.๓๗๗	๐.๓๗๗	๐.๒๐๘*
ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ	๐.๒๘๐	๐.๒๘๐	๐.๒๘๒*

*นัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

จากตารางที่ ๔.๒๑ พบว่า ผลการเปรียบเทียบข้อมูลความคิดเห็นของผู้บริหารและครูที่มีต่อคุณลักษณะตามจรรยาบรรณวิชาชีพครู โดยภาพรวม พบว่า ผู้บริหารและครูส่วนมากมีประสบการณ์ทำงานระหว่างน้อยกว่า ๑๐ ปี มีความคิดเห็นต่อ ครูรักและเมตตาศิษย์, ครูอบรมสั่งสอนฝึกฝนสร้างเสริมความรู้, ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์, ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ, ครูไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง, ครูยอมพัฒนาตนทั้งในด้านวิชาชีพ, ครูช่วยเหลือเกื้อกูลครูและชุมชนในทางสร้างสรรค์, ครูประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ ที่ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕ และผู้บริหารและครูที่มีประสบการณ์ทำงานมากกว่า ๒๑ ปี มีความคิดเห็นต่อครูรักและศรัทธาในด้านวิชาชีพแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ ๐.๐๕

ตอนที่ ๔ ผลการศึกษาข้อมูลเสนอแนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตาม จรรยาบรรณวิชาชีพครู

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเสนอแนะเกี่ยวกับคุณลักษณะของครูตามจรรยาบรรณ
วิชาชีพครู มีดังนี้

๑. ครูต้องรักและเมตตาศิษย์

ควรมีกิจกรรมส่งเสริมความรักและความเมตตาระหว่างศิษย์กับครูระหว่าง
เรียนชั้นเรียนและนอกชั้นการเรียน

ควรมีแนวทางการพัฒนาของศิษย์แต่ละคนและทุกคนตามความถนัด ความ
สนใจของศิษย์ทางสร้างสรรค์ตามสภาพปัญหาความต้องการและศักยภาพของศิษย์

๒. ครูต้องอบรม สั่งสอนฝึกฝน สร้างเสริมความรู้

ควรมีการจัดฝึกอบรม คุณธรรม จริยธรรมแก่ครูในระดับสถานศึกษาเพิ่ม
ประสบการณ์และควรมีแนวทางส่งเสริมความรู้ทางวิชาการด้านการอบรม ฝึกฝน

๓. ครูต้องประพฤติปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์

ควรมีโครงการจัดอบรมด้านคุณธรรม จริยธรรมแก่ครูเพื่อครูนำไปปฏิบัติตน
ทั้งทางกาย วาจาและใจ ให้เป็นแบบอย่างที่ดีแก่ศิษย์เพื่อนำเป็นแบบอย่างต่อไป

๔. ครูต้องไม่กระทำตนเป็นปฏิปักษ์ต่อความเจริญ

การละเว้นการกระทำที่ทำให้ศิษย์เกิดความกระทบกระเทือนต่อจิตใจ
สติปัญญา อารมณ์ของศิษย์ เช่น ไม่นำปมด้อยของศิษย์มาล้อเลียนไม่ประจานศิษย์ ไม่
พุดจาหรือกระทำการใด ๆ ที่เป็นการซ้ำเติมปัญหาหรือข้อบกพร่องของศิษย์ เช่น ไม่ทำ
ร้ายร่างกายศิษย์ ไม่ลงโทษศิษย์เกินกว่าระเบียบกำหนด ไม่ใช้ศิษย์ทำงานเกินกำลัง
ความสามารถ และไม่ตัดสินคำตอบถูกผิดโดยยึดคำตอบของครู

๕. ครูต้องไม่แสวงหาประโยชน์อันเป็นอามิสสินจ้าง

ไม่ควรแสวงหาประโยชน์จากศิษย์ไม่ใช่ศิษย์กระทำการใด ๆ อันเป็นการ
หาประโยชน์ให้แก่ตนโดยมิชอบ ที่จะได้มาซึ่งผลตอบแทนเกินสิทธิที่พึงได้จากการปฏิบัติ
หน้าที่ในความรับผิดชอบ เช่น ไม่หารายได้จากการนำสินค้ามาขายให้ศิษย์ ไม่ตัดสินผลงาน
หรือผลการเรียน โดยมีสิ่งแลกเปลี่ยนไม่บังคับหรือสร้างเงื่อนไขให้ศิษย์มาเรียนพิเศษเพื่อ
หารายได้ เป็นต้น

๖. ครูย่อมพัฒนาตน ทั้งในด้านวิชาชีพ

ควรจัดโครงการฝึกพัฒนาการวิชาชีพให้ครูมีคิดริเริ่มสร้างสรรค์ความรู้ใหม่เกี่ยวกับวิชาชีพอยู่เสมอ เช่น ฟังการบรรยายหรืออภิปรายทางวิชาการ มีความทันสมัยทันเหตุการณ์สามารถนำมาวิเคราะห์ กำหนดเป้าหมาย แนวทางพัฒนาตนเองและวิชาชีพทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การอาชีพ และเทคโนโลยีที่เหมาะสมมาใช้ประกอบการเรียนการสอน

๗. ครูย่อมรักและศรัทธาในวิชาชีพครู

มีความภูมิใจในความเป็นครูและรักและศรัทธาในวิชาชีพ และเข้าเป็นสมาชิกองค์กรวิชาชีพครู เช่น ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อกำหนดขององค์กรร่วมกิจกรรมที่องค์กรจัดขึ้น เป็นต้น

๘. ครูพึงช่วยเหลือเกื้อกูลครู และชุมชนในทางสร้างสรรค์

การให้ความร่วมมือและช่วยเหลือแก่เพื่อนครูตามโอกาสอย่างเหมาะสม รวมทั้งเข้าร่วมกิจกรรมของชุมชน โดยการให้คำปรึกษาแนะนำแนวทางวิธีการปฏิบัติตนปฏิบัติงาน เพื่อพัฒนาคุณภาพงานทางวิชาการ เช่น การผลิตสื่อการเรียนการสอน

๙. ครูพึงประพฤติปฏิบัติตนเป็นผู้นำ

มีการรวบรวมข้อมูลด้านวัฒนธรรมที่เหมาะสมใช้จัดกิจกรรมการเรียนการสอน เช่น เชิญบุคคลในท้องถิ่นเป็นวิทยากร นำภูมิปัญญาท้องถิ่นมาใช้ในการเรียนการสอนนำศิษย์ไปศึกษาในแหล่งวิทยาการชุมชน การวางแผน และดำเนินการเพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรม เป็นต้น